

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Svr/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898773
Dátum vydania rozhodnutia:	29.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898773.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C. K., bytom E., proti odporkyni: Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán, so sídlom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňová 22, Bratislava, konajúc o návrhu navrhovateľa na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom z 23. decembra 2015, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 28. decembra 2015 sa navrhovateľ domáhal zrušenia uznesenia odporkyne č. 6/7/1 z 9. decembra 2015 a vydania rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny C. K., nar. X. E. XXXX, trvale bytom: E. ako kandidáta na poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa budú konať dňa 5. marca 2016.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že listom z 27. októbra 2015 oznámil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky svoju kandidatúru pre nadchádzajúce voľby poslancov do Národnej rady Slovenskej republiky ako fyzická osoba, slobodný a nezávislý kandidát, uchádzajúci sa o priazeň voličov mimo systému politických strán. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky uvedenú žiadosť listom zo 6. novembra 2015 zamietlo. Ďalej uviedol, že 4. decembra 2015 podal svoju kandidátnu listinu na tlačivách Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Kandidátnu listinu sa snažil podať aj osobne do rúk ŠKpV, ale na jeho telefonický kontakt nereagovali. Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporkyňa na zasadnutí 9. decembra 2015 jeho kandidátnu listinu prerokovala a v uznesení z 9. decembra 2015 č. 6/7/1 uviedla, že sa oboznámila s jeho podaním (a podaniami ďalších troch fyzických osôb) a dospela k záveru, že všetky tieto podania podali fyzické osoby, pričom podľa § 50 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 180/2014 Z.z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podmienkach výkonu volebného práva“) nie sú fyzické osoby oprávnené na podanie kandidátnej listiny a preto nejde o kandidátnu listinu.

Navrhovateľ bol toho názoru, že Ústava Slovenskej republiky a zákon o podmienkach výkonu volebného práva mu jednoznačne ako slobodnému a plnoprávnemu občanovi Slovenskej republiky priznávajú právo byť volený za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, keďže splnil všetky predpoklady stanovené Ústavou Slovenskej republiky, zákonom o podmienkach výkonu volebného práva a nemá žiadne prekážky práva byť volený. Namietal, že v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd, volebným zákonom mu odporkyňa vedome a úmyselne odňala právo byť volený vo voľbách poslancov do Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2016 opierajúc sa o protiústavné ustanovenie § 50 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva, že kandidovať môže iba politická strana. Uviedol, že nikoho nemožno nútiť k členstvu v politickej strane alebo k akejkoľvek spolupráci s ňou. Taktiež namietal, že odporkyňa mala jeho kandidátnu listinu posúdiť samostatne a v tomto zmysle aj rozhodnúť a neopierať svoje rozhodnutie aj o obdobný postup u iných kandidátov - fyzických osôb. Taktiež namietal, že mu bolo predmetné uznesenie odporkyne doručené poštou a nie podľa § 52 ods. 3 zákona o podmienkach výkonu volebného práva, ako aj že uznesenie odporkyne o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny neobsahuje ani základné zákonom stanovené náležitosti rozhodnutia, predovšetkým poučenie o opravnom prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc podanie navrhovateľa podľa obsahu, dospel k záveru, že navrhovateľ podal návrh podľa § 250za ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny. Najvyšší súd Slovenskej republiky následne skúmal, či má právomoc vo veci konať (§ 103 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá a § 250za OSP), keďže existenciu procesných podmienok konania musí skúmať z úradnej povinnosti (ex offio), a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Podľa § 250za ods. 1 písm. b/ OSP ak Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán rozhodla o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny.

Podľa § 250za ods. 3 OSP účastníkmi konania sú politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí, ktorá podala návrh podľa odseku 1, a Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán.

Citované ustanovenie procesného predpisu taxatívne vymedzuje právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konať vo veciach registrácie kandidátnych listín. Túto právomoc najvyššieho súdu nie je možné rozšíriť. Taktiež uvedené ustanovenie upravuje aj okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu podľa § 250za, a teda taký návrh môže podať len dotknutá kandidujúca politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí.

Na základe uvedeného treba predovšetkým konštatovať, že právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o podanom návrhu nie je daná, keďže návrh navrhovateľa sa netýka kandidátnej listiny v zmysle § 50 zákona o podmienkach výkonu volebného práva, lebo kandidátnu listinu nepodala politická strana registrovaná podľa osobitného predpisu, ale fyzická osoba, ktorej toto právo zákon nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti pripomína, že podľa čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon, ktorým je zákon o podmienkach výkonu volebného práva, ktorý upravuje aj podmienky registrácie kandidátnych listín do volieb do Národnej rady Slovenskej republiky.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 244 ods. 5 veta druhá OSP a konanie zastavil, lebo nedostatok právomoci súdu na konanie vo veci je takým nedostatkom podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť.

Pre úplnosť treba tiež uviesť, že navrhovateľ ako fyzická osoba ani nie je procesne legitimovanou

osobou na podanie návrhu podľa § 250za OSP, lebo taký návrh môže podať len politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníci konania nemajú právo na ich náhradu, lebo konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.